

Katari: Chronológia Udaloostí

James McDonald

do slovenčiny preložila Corascendea

pnl-nl

100 pnl – 100nl Gnosticizmus rozkvitá na strednom východe, včítane v jednej z troch hlavných vetiev ranného kresťanstva.

216

Narodenie Manesa: Manes, príbuzný perzskej kráľovskej rodiny, sa narodil v Mezopotámii a bol popravený pre svoje poznanie (ktoré zahrňovalo dualizmus) v roku 277 nl.

Začiatok
jedenásteho
storočia

Theodora, Byzantská cisárka, dala usmrtiť množstvo Paulikiánov.

1012

Prví Európski Katari sa vyskytli v Limousin.

- 1022 Francúzsky kráľ Róbert II (996-1031) dal v Orléanse upáliť zaživa trinásť významných občanov, včítane duchovenstva, „lebo sa bál o bezpečnosť kráľovstva a o spásu Duší“. Desiati z nich boli cirkevnými hodnosťami église collégiale de Sainte-Croix (Kostola Svätého Kríža) a ďalší bol svedníkom kráľovnej Constance. Podľa stredovekých zvykov ich označili za Manicheistov, čo znamená, že ich mali za dualistov. Zomreli so svojím presvedčením neoblomeným, napriek tomu, že ich mučili. Týmto skutkom si kráľ vyslúžil prezývku Róbert Pobožný.
- 1022 Niekoľko Katarov sa objavilo a boli usmrtení v Toulouse.
- 1028 **Katolícky Koncil z Charroux** bol zvolaný na základe iniciatívy akvitánskeho Viliama V. Koncilu bola stanovená úloha vypracovať návrh ako bojovať proti náboženskému (katarskému) „omylu“.
- 1045 Roger, Biskup z Chalons, si všimol, že sa „sekta“ rozširovala v jeho diecéze, a požiadal Wazoa, Biskupa z Liège, o radu ohľadom nasadenia sily.
- 1049 **Katolícky Koncil z Reims** sa stretol s cieľom sformulovania porozumenia o katarskom poznaní.
- 1051 V Goslar, na Vianoce 1051 a v 1052 (katarských) „heretikov“ obesili, lebo svätý rímsky cisár Henrich III chcel zabrániť rozširovaniu „heretickej leprózy“.
- 1056 **Katolícky Koncil z Toulouse** hrozil katarským „heretikom“ exkomunikáciou, ak sa neobrátia na „správnu vieru“ pokáním.
- 1077 V roku 1076 alebo 1077 Biskup z Cambrai odsúdil istého Katara na hranicu. Súd v Miláne dal iným Katarom na výber obrátiť sa na katolicizmus, alebo ísť na hranicu. Väčšina si zvolila hranicu.
- 1118 Cisár Alexius Comnenus dal popraviť niekoľko Bogomilov (čo pravdepodobne viedlo k presunu tých, čo prežili, do západnej Európy.)
- 1119 **Katolícky Koncil z Toulouse** zasadal pod vedením pápeža Calixta II, tento koncil uložil svetskej moci za povinnosť tvrdo trestať „heretikov“.
- 1135 **Katolícky Koncil z Pisy.** Klerik Henri du Mans sa vzdal svojich „omylov“ (ktoré si neskôr opätovne osvojil).

- 1139 **Druhý (katolícky) Lateránsky Koncil.** Predsedal ho pápež Calixtus II; tento koncil opätovne zdôraznil, že svetská moc musí postupovať tvrdo proti heretikom.
- 1142 V Kolíne upálili Bogomilov.
- 1144 Katolícky dav napadol väzenie do ktorého Biskup zo Soissons uvrhol heretikov, a upálili ich zaživa. Podobná príhoda sa udiala v Liège, kde bolo niekoľko zachránených. Ďalšia podobná udalosť sa udiala opäť v Kolíne.
- 1148 **Katolícky Koncil z Reims.** Tento koncil rozhodol, že sa bude s panstvom, ktoré bude na svojom území poskytovať útulok heretikom, narábať ako s ich spoluvinníkmi.
- 1157 **Katolícky Koncil z Reims.** Tento koncil predložil trestné opatrenia proti „heretikom“.
- 1163 **Katolícky Koncil z Tours.** Predsedal ho pápež Alexander III; tento koncil ustanovil o niečo menej nespravodlivý a menej prísny postup proti Katarom.
- 1165 **Koncil z Lombez.** Odsudzuje *boni homines (dobrých ľudí)*.
- 1167 **Katarský Koncil** sa konal v Saint-Félix de Caraman. Tento koncill založil administratívnu organizáciu v Languedoku a dohodol sa na otázkach doktríny. Predsedal ho Nicetus, katarský biskup z Konstantinopolisu, ktorý pricestoval z Bulharska.
- 1167 Poprava siedmich burgundských Katarov na hranici vo Vézelay.
- 1179 **Tretí (katolícky) Lateránsky Koncil.** Predsedal ho pápež Alexander III; tento koncil sa snaží obnoviť stratenú dôstojnosť katolíckeho duchovenstva. Vyhlásil anatému voči katarskej „heréze“.
- 1180-1181 Henry, kardinál-biskup z Albana, zverboval ozbrojenú expedíciu proti vtedajšej bašte „heretikov“ v Lavaur, ktoré bolo lénom Raymond Rogera, vikomta z Béziers. Dobil Lavaur a prinútil Raymond-Rogera kapitulovať.
- 1183-1206 Počas tohto obdobia Biskup Hugo z Auxerre napadol množstvo neo-Manicheistov. Niektorých z nich orabovali, niekoľkých poslali do vyhnanstva a niekoľkí skončili na hranici.

- 1195 **Katolícky Koncil z Montpellieru**
- 1197-8 V roku 1197, Peter II Katolícky (1196-1213), kráľ aragónsky a gróf z Barcelony, vydal vyhlášku, podľa ktorej Valdénských a iných takých schizmatikov treba vyhnať z krajiny. V prípade, že by sa akýkoľvek z nich našiel v kráľovstve po kvetnej nedeli nasledujúceho roku, má zomrieť v ohni a jeho majetok treba skonfiškovať. V roku 1198 **Katolícky Koncil z Gerony** uverejnil vyhlášky Petra II.
- 1198 **Začiatok Pontifikátu Inocenta III.** (Trval až do roku 1216)
- 1200 Kráľ Filip Augustus z Francúzska dal ôsmich Katarov upáliť v Troyes.
- 1201 Kráľ Filip Augustus z Francúzska dal upáliť Katara v Nevers.
- 1203 *Jeseň* Dvaja mnísi z opátstva Fontfroide, legáti Inocenta III, Pierre de Castelnau a Raoul de Fontfroide, sa snažia nahovoriť grófa z Toulouse, Raymonda VI, aby počal krížové ťaženie proti Katarom vo svojej krajine.
- 1204 Francúzsky kráľ Filip Augustus dal upáliť niekoľkých Katarov v Braisne-sur-Vesle a mnohí Katari boli upálení v Paríži, včítane kňazov, klerikov a obyčajných mužov a žien.
- 1204 *Február* Peter II Aragónsky sprostredkuje v Carcassonne debatu medzi Katolíkmi a Katarmi (za ktorou nasledovala ďalšia debata medzi Katolíkmi a Valdénskymi).
- 1204 **Katarský Koncil z Mirepoix.** Učenci nevedia veľa o tom, čo sa presne preberalo, ale predpokladajú možnosť, že tu požiadali Raymonda de Pereille, aby prebudoval a posilnil hrad Montségur (Montsegùr) aby tento mohol slúžiť ako katarská bašta.
- 1206 **Kázania Dominika Guzmána** (neskôr Sv. Dominika) Katarom Languedoku. Napriek tomu, že mal meno dobrého rečníka, Svätý Dominik zlyhal v presvedčovaní „heretikov“ aby sa vzdali svojho poznania. Uvedomujúc si zlyhanie Rímskej cirkvi, pápež Inocent III prehlásil všetky južné léna za prepadnuté. Vyzval všetko panstvo Francúzska, aby sa zúčastnili krížovej výpravy proti Languedoku.
- 1206 Esklarmonda z Foix, grófova sestra, prijme konsolamentum a stane sa parféťou.

- 1206 22. novembra **Založenie Prouille**, dominikánskeho kláštora, ktorého iniciátorom bol Dominik Guzmán, aby tento konkuroval jestvujúcim takým katarským ustanovizniam.
- 1207 **Montrealské Kolokvium** Záverečná debata v Pamiers medzi Katolíkmi (Dominic Guzmán) a Katarmi (ktorí mali za jedného zo svojich predstaviteľov Benoïta de Termes), a nasledovne medzi Katolíkmi a Valdénskymi.
- 1208 15. januára Zavraždenie Pierre de Castelneaua keď sa chystal prekročiť rieku Rhone v Saint-Gilles po neúspešnom stretnutí s Raymondom V. Jeden z vojakov Raymonda VI z Toulouse bol označený za vinníka.
- 1209 **Avignonský Koncil.** Napriek tomu, že nejestvujú žiadne dôkazy proti nemu, Raymonda VI z Toulouse opätovne exkomunikovali.
- 1209 18. januára **Poníženie** Raymonda VI z Toulouse. Vyzliekli ho do pol pása, a verejne ho bičovali na mieste v Saint-Gilles, kde bol zabitý Pierre de Castelnau. Potom mu dali viesť krížovú výpravu proti vlastným poddaným, trvali na tom, aby diskriminoval židov, a odpustili mu jeho údajné hriechy.
- 1209 Jún **Začiatok Krížovej Výpravy.** O krížovej výprave sa kázalo po celej Európe, a armáda sa zverbovala hlavne z oblastí dnešného severného Francúzska. Armáda križiakov bola pod velením Arnauda Amoury, cisterciánskeho opáta z Cîteaux. Desiatky tisícok križiakov sa hlásilo. Boli to predovšetkým Francúzi zo severu, hladní po plienení, po odpustení svojich hriechov, a aby mali zaistené miesto v nebi. Boli to križiaci v každom smere, označení krížom na šatách, a boli im udelené všetky výhody (ochrana majetku, pozastavenie dlhov, atd.)
- 1209 22. júla **Masaker v Béziers.** 22 Júla 1209 križiacka armáda dorazila do Béziers na okraji Languedoku, kde katarstvo rozkvitalo. Verilo sa, že v meste bolo asi 200 Katarov medzi oveľa väčším množstvom katolíckeho obyvateľstva, ktoré sympatizovalo s Katarmi. Križiacka armáda vyplienila a vykradla mesto bez rozdielu, zatiaľ čo sa jeho obyvatelia uchýlili do bezpečia kostolov. Vojaci sa vraj pýtali Arnauda Amoury, cisterciánskeho opáta-veliteľa ako rozoznať Katarov od Katolíkov. Jeho odpoveď, ktorú neskôr zaznamenal jeden z jeho cisterciánskych kolegov, preukazovala jeho vieru: „Zabite ich všetkých - Pán si rozpozna svojich“. Dvere na kostole Svätej Márie Magdalény rozbili a tých, čo tam hľadali ochranu, zmasakrovali. 7000 ľudí zomrelo vo vnútri kostola, včítane žien, detí, duchovenstva, a starých. Inde mnohé tisícky boli zmrzačené a zabité. Väzňov oslepovali, ťahali ich priviazaných ku koňom ,

a používali ich ako strelné terče. Mesto bolo zrovnané so zemou. Arnaud, opát-veliteľ, písal svojmu pánovi, pápežovi: „Dnes, Vaša Svätosť, dvadsať tisíc občanov podľahlo meču, bez ohľadu na postavenie, vek, alebo pohlavie“. V záznamoch sa uviedlo, že nikto neprežil.

1209	1. až 15. augusta	Obliehanie Carcassonne. Carcassonne obliehali od 1. do 15. augusta. Vikomt Raymond-Roger Trencavel je zajatý počas prímeria a bez svojho veliteľa sa obyvateľstvo vzdalo. Križiaci vyhnaní obyvateľstvo s jednodňovým náskokom, aby mohli vykradnúť mesto v pohodlí. Arnaud písal pápežovi, prečo pri tejto príležitosti nikoho nezabili. Počas tejto etapy urobili Šimona z Montfortu pánom územia, ktoré náležali Raymond Rogerovi.
1209	10. novembra	Smrť Raymond-Roger Trencavela za záhadných okolností, v jeho vlastnom väzení .
1210		Obliehanie Bramu. Keď hrad Bram padol v roku 1210, 100 väzňom odrezali časť nosov, vyrezali im pery a vylúpili im oči. Jedného muža ponechali s jedným okom, aby mohol viesť ostatných. S rukou na pleci toho pred ním, pod vedením jednookého muža, rad slepých zajatcov takto cupkal do Lastours (Cabaret), predkladajúc tak verejnosti žiarivý dôkaz nevýslovnej milosti pápežovej armády.
1210	Február	Šimon z Montfortu opakovane zlyhal v dobytí hradu Lastours (Cabaret).
1210	Začiatok júna	„Montréalске Rokovanie“ sa konalo medzi Petrom II z Aragónska a šľachtou Languedoku. Šľachta bola pripravená prisahať vernosť kráľovi, ak im tento poskytne svoju pomoc. Rokovanie nebolo úspešné.
1210	22 júla	Dobitie Minervy. Po šesť týždňovom obliehaní, 150 katarských mužov a žien bolo upálených zaživa, potom, čo odmietli odvolať svoju „vieru“. Cistercián Vaux de Cernay poznamenal, že ich nebolo treba hádzať do plameňov, šli do nich dobrovoľne. Tvrdili, že „ani smrť ani život ich nemôže oddeliť od svojho poznania, s ktorým sú spojení“. Ich chovanie urobilo dojem na niektorých z ich prenasledovateľov, ale nie dostatočne na to, aby mali zábrany ich pozabíjať.
1210	22. august-november	Obliehanie Termes, ktoré padlo po štyroch mesiacoch obliehania.
1211		Council z Montpellier, na ktorom exkomunikovali Raymonda VI z

		Toulouse po tretí krát.
1211	<i>Začiatok marca</i>	Kapitulácia Cabaretu , viac pod diplomatickým nátlakom, ako v dôsledku vojenských operácií.
1211	<i>3. máj</i>	Dobitie Lavauru . Lavaur padol po obliehaní, pričom francúzski križiaci prekonali ešte aj samých seba v krutosti a v porušovaní prijatých vojenských pravidiel. Aimeric-de-Montréal a 90 kniežat bolo obesných. Hradnú pani, Geraldu z Lavauru, hodili zaživa do studne a zasypali ju kameňmi až jej výkriky zatíchli. Ako vo všetkých ostatných prípadoch, katarskí parféti odmietli odvolať svoju „vieru“. Križiaci upálili 400 Katarov „s veľkou radosťou“ ako to zaznamenal de Cernay. (Križiaci zvyčajne upaľovali ľudí zaživa s veľkou radosťou - cum ingenti gaudio). Vraj jeden parfét sa vzdal svojej viery. Ostatní spievajú, ako ich vedú k vatrám.
1211	<i>16. až 29. jún</i>	Obliehanie Toulouse . Šimon z Montfortu oblieha Toulouse, bez úspechu.
1211	<i>September</i>	Obliehanie Castelnaudary . Stoly sa obrátili, gróf z Toulouse a jeho spojenec, gróf Raymond Roger z Foix, obliehajú Šimona z Montfortu v Castelnaudary.
1212	<i>16. júla</i>	Bitka pri Las Navas de Tolosa . Zlom v krížovom ťažení proti španielskym Maurom.
1212	<i>8. september</i>	Kapitulácia Moissacu . Šimon z Montfortu dobije mestá oblasti Albi a Quercy, ktoré rebelovali proti križiackej okupácii.
1213		Koncily z Orange a Lavaur .
1213	<i>27. januára</i>	Raymond VI z Toulouse prisahá oddanosť a prehlasuje svoje majetky za léna Petra II, kráľa z Aragónska.
1213	<i>Júl</i>	Raymond VI z Toulouse získa späť Pujol.
1213	<i>September</i>	Bitka pri Murete . Raymond VI z Toulouse a Peter II Aragónsky obliehajú Šimona z Montfortu na hrade v Murete. V dôsledku pochabého skutku hrdinstva v ktorom sa Peter dal do boja ruka s rukou, je zabitý, a bitka, ktorú už spojenci vyhrali, sa stane víťaznou bránou pre Montfortových vojakov. Raymond VI z Toulouse ide do exilu a uchýli sa k svojmu príbuznému z rodu Plantagenetovcov, kráľovi Jánovi z Anglie.

1215	<i>Máj</i>	Toulouse kapitulovalo Šimonovi z Montfortu.
1215	<i>1. jún</i>	Princ Ľudovít a Šimon z Montfortu prebrali velenie nad Toulouse.
1215	<i>November</i>	Štvrtý Lateránsky Koncil. Tento Koncil bol najvýznamnejšou udalosťou počas pontifikátu Inocenta III. Pápež Inocent rozšíril nároky Gregora VII na svetské, ako aj na duchovné záležitosti, zatiaľ čo sa snažil nastoliť teokraciu nad celým kresťanským svetom. Praktickým dôsledkom týchto svetských nárokov bolo to, že Raymond VI z Toulouse bol zbavený svojich majetkov, ktoré dostal Šimon z Montfortu, ktorý pri tej príležitosti prijal titul grófa z Toulouse.
1216	<i>Máj-24. august</i>	Obliehanie Beaucaire. Raymondet, syn Raymonda VI z Toulouse a budúci Raymond VII z Toulouse, sa vylodí v Marseille a začne obliehať Beaucaire. Keď Montfort opustí Toulouse aby zasiahol, obyvatelia Toulouse využijú príležitosť a povstanú (pozri ďalej).
1216	<i>Začiatok septembra až október</i>	Ľudové Povstanie v Toulouse
1217	<i>Február - marec</i>	Obliehanie Montgrenieru
1217	<i>22. máj</i>	Kapitulácia Peyrepertuse
1217	<i>12. september</i>	Návrat Raymonda VI z Toulouse do Toulouse.
1217	<i>13. september 1217 až 22. júl 1218</i>	Druhé Obliehanie Toulouse. Ponižený stratou Toulouse, Šimon z Montfortu opäťovne oblieha mesto.
1218	<i>25. jún</i>	Počas obliehania Toulouse, Šimon z Montfortu je zabitý kameňom z katapultu, ktorý mu zasiahol hlavu; táto udalosť sa dodnes oslavuje v Languedoku. Po jeho smrti prebral jeho syn Amaury velenie krížovej výpravy.
1218	<i>Október 1218 až jún 1219</i>	Obliehanie a Pád Marmande

1219	16. jún – 1. august	Tretie Obliehanie Toulouse
1220	Júl až marec 1221	Druhé Obliehanie Castelnaudary
1221		Raymond VI z Toulouse dobije Montréal.
1222		Raymond VI z Toulouse vybuduje opevnené osídlenie pre utečencov z Cordes (súčasný názov Cordes sur ciel).
1222	August	Smrť Raymonda VI z Toulouse.
1223		Koncil zo Sens , v priebehu ktorého sa vyskytujú návrhy na ukončenie krížového ťaženia. Predstavitelia cirkvi trvajú na jeho pokračovaní.
1223	Marec	Smrť Raymond Rogera z Foix. Jeho nasledovníkom je Roger Bernard II (Veľký) gróf z Foix (1223-1241).
1223	Júl	Smrť Filipa II (Filipa Augusta), kráľa Francúzska.
1223		Začiatok vlády Ľudovíta VIII (1223-1226). Po porážke sa Amaury Montfort obráti na francúzskeho kráľa so žiadosťou o pomoc, pričom prevedie svoje práva na francúzskeho kráľa. Pápež menuje Ľudovíta VIII za veliteľa krížovej vojny a tento sa dopustí ďalších zverstiev v Languedoku. Jeho smrť obráti vreteno šťastia v prospech Raymonda VII z Toulouse, ktorý si vydobyje späť časť svojich majetkov.
1224	Február	Raymond Trencavel II získa majetky svojho otca Raymond-Roger Trencavela, ktorý zomrel v rukách križiakov v Carcassonne v roku 1209. Amaury Montfort sa vráti do Francúzska.
1225		Raymonda VII z Toulouse prehlásia za nepriateľa cirkvi.
1225		Bourgeský Koncil vznieti druhú krížovú výpravu.
1226		Katarský Koncil z Pieusse vytvorí katarské biskupstvo v Razés.
1226	30. január	Pod velením francúzskeho kráľa Ľudovíta VIII, francúzski križiaci dorazia do Languedoku. S výnimkou Toulouse, miestny odpor je zlomený.

1226	<i>Júl</i>	Carcassonne sa vzdá francúzskym križiakom.
1226	<i>9. september</i>	Križiaci dobijú Avignon.
1226	<i>3. november</i>	Smrť Ľudovíta VIII počas jeho návratu do Francúzska.
1226		Ľudovít IX (neskôr Svätý Ľudovít) nastúpi na trón, a nakoľko je dieťaťom, regentkou sa stane Blanche Kastílska.
1227		Začiatok pontifikátu Gregora IX (1227-1241).
1227		Koncil z Narbonne potvrdí exkomunikáciu a anatému voči Raymondovi VII z Toulouse.
1228		Raymond VII z Toulouse kapituluje Blanche Kastílskej, regentke za Ľudovíta IX z Francúzska. Raymond Trencavelovi II a inému panstvu odobrali majetky a títo sa stali fajditmi (potulná šľachta zbavená svojho majetku). Raymond Tranceval hľadá ochranu v Aragónsku.
1229	<i>Január</i>	Meauxská Dohoda podľa ktorej Raymond VII z Toulouse sľubuje, že vyhubí „herézu“, že vydá svoju dcéru za syna Ľudovíta VIII Alfonza z Poitiers (ktorý je bratom Ľudovíta IX). Dohoda tiež stanovila, že grófstvo Toulouse by sa konsolidovalo v rámci Francúzskeho kráľovstva, v prípade, že by manželstvo nesploďilo dedičov. Založenie inkvizície sa často datuje od tohto stretnutia, napriek tomu, že jej založenie sa plánovalo už predtým.
1229		Koncil z Toulouse. Vypracoval postup ako uskutočniť body Meauxskej Dohody.
1229	<i>Jar</i>	Roger-Bernard z Foix uzavrie mier s Ľudovítom IX.
1232		Guilhabert de Castres, vedúci katarský biskup, udelí konsolamentum v stovkách Languedockých miest. Nasledovne sa usadí na katarskej bašte Montségur (Montségur) – kde zvolá Katarský Koncil.
1233	<i>13. apríl</i>	Gregor IX formálne založí Inkvizíciu a zverí ju do rúk dominikánov.
1234		Inkvizítori odsúdia 210 ľudí na hranicu v Moissacu.

1237-1241		Na základe žiadosti Raymonda VII z Toulouse, Inkvizícia, ktorou väčšina ľudí opovrhne, súhlasí s tým, že pozastaví svoje činnosti v kraji Toulouse na obdobie štyroch rokov.
1239	September	183 Katarov upálili v Montwimeri (Marne) v prítomnosti grófa zo Champagne.
1240	7. september až 11. október	Raymond Trencavel II sa vráti z exilu v Aragónsku s armádou, a začne obliehať Carcassonne.
1240	16. november	Kapitulácia Peyreperouse Francúzom.
1241		Prvé Obliehanie Montséguru. Aby si naklonil Ľudovíta IX, Raymond VII z Toulouse, oblieha Montségur (Montsegùr), ale neúspešne.
1241	Máj	Smrť Roger Bernarda II (Veľkého) grófa z Foix 1223-1241.
1242	28. máj	Masaker inkvizítorov v Avignonete. V rámci ľudového povstania, vojaci z Montséguru (Montsegùru) pod velením Pierre-Roger de Mirepoix zabili dvoch nenávidených inkvizítorov, spolu s ich sprievodom.
1242	20. máj	Royan. Anglický kráľ Henry III sa vylodí na Atlantickom pobreží Akvitánie.
1242	Júl	Taillebourg. Víťazstvo francúzskeho kráľa Ľudovíta IX nad Henrym III, kráľom Anglicka, pri Taillebourgu.
1243	Január	Lorriská Mierová Dohoda podľa ktorej Raymond VII z Toulouse definitívne kapituloval Ľudovítovi IX.
1243	Jar	Koncil z Béziers: Raymond VII z Toulouse žiada o zrušenie svojej exkomunikácie. Koncil sa rozhodol „odrezať drakovi hlavu“, za draka sa považuje Montségur (Montsegùr).
1243	Máj	Obliehanie Montséguru. Francúzski križiaci začnú obliehať Montségur (Montsegùr). Jej obyvateľstvo tvoria vojenská jednotka pozostávajúca z asi 200 kniežat a vojakov, a asi 200 parfétovej s ich rodinami. Vojenská jednotka ich chráni.

1244	<i>Marec</i>	Pád Montséguru po 10 mesiacoch obliehania. Medzi začiatkom rokovaní o kapitulácii a dňom, kedy bašta otvorila brány križiakom, sa asi 25 členov posádky rozhodlo prijať konsolamentum, s plným vedomím toho, aké budú dôsledky.
1244	<i>16. marec</i>	Asi 225 parfétov, včítane 25 novo vysvätených (prijatím konsolamenta), bolo upálených zaživa v obrovskej vatre v údolí pod Montségur (Montsegùrom) v poli, ktoré sa teraz volá ‚Prat dels Cremats‘ (pole upálených).
1247	<i>7. apríl</i>	Raymond Trencavel II kapituloval v Béziers.
1248		Krížová Výprava do Svätej Zeme. Ľudovít IX (neskôr Svätý Ľudovít) sa vydá na krížovú výpravu a padne do zajatia v Egypte.
1248		Smrť Raymonda VII z Toulouse, bez toho, že by po ňom ostal potomok mužského pohlavia. Jeho majetky zdedila jeho dcéra, Jana, ktorá je vydatá za Alfonza z Poitiers, brata Ľudovíta IX.
1255		Návrat Svätého Ľudovíta
1255	<i>Jar</i>	Kapitulácia Queribusu Po páde hradu Montségur (Montsegùr), sa katarský odpor sústredil na inú vzdialenú baštu na vrchole hory, tentokrát vo Fenouillèdes, v Roussillone, v oblasti ktorá právne patrila kráľovi z Aragónska, a nepodliehala právu francúzskej koruny. Ďalšie obliehanie sa plánovalo. Tento krát Katari opustili baštu predtým, než k nej francúzske jednotky dorazili a potom pravdepodobne hľadali útulky inde v Katalánsku, v Aragónsku, alebo v Piedmonte.
1258	<i>11. máj</i>	Corbeilská Dohoda. Táto dohoda, uzavretá medzi Svätým Ľudovítom a Jaume I Aragónskym, ratifikovala francúzske nároky na Queribus a okolité územie v oblasti Fenouillèdes. Aragónsko sa vzdalo všetkých území na sever od rieky Agly. Nasledovne Ľudovít IX a Filip II Smelý posilnili a prebudovali hrady Puilaurens, Aguila, Queribus, Peyrepertuse a Termes tak, aby tvorili obrannú líniu novým hraniciam. Týchto päť hradov je spoločne známych pod pojmom piati synovia Carcassonne. Mnohí Katari sa utiahli do ešte vzdialenejších lokalít, do jaskýň a do lesov. Iných chránili ich priatelia, alebo ušli do Piedmontu. Niektorí z tých, čo ostali bez útlukov, zomreli v dôsledku vystavenia drsnému podnebiu, alebo od hladu, alebo padli do rúk inkvizítorov.
1268		„28 naložených vagónov“ Katarov upálili zaživa v Plaisance v Lombardii.

- 1271 *Október* **Pripojenie Kraja Toulouse.** Po smrti Alfonza z Poitiers a Jany z Toulouse sa kraj Toulouse pričlenil k francúzskemu kráľovskému územiu.
- 1278 Inde prenasledovanie Katarov pokračuje. 200 Patarinov je upálených na hranici v Sermione. 200 Katarov upáli vo Verone.
- 1321 **Smrť Viliama Bélibaste,** Viliam Belibaste bol posledným parfétom v Languedoku o ktorom sa vedelo ; bol upálený zaživa pri hrade Villerouge Termenès.
- 1328 510 Katarov je zamurovaných zaživa v jaskyni Lombrives na príkaz inkvizítora Jacques Fourniera, ktorého neskôr zvolili za pápeža.

Doslov:

Tak, ako bolo predpovedané, Katarstvo sa vrátilo v roku 2006 uverejnením Testamentu Katarov. Do slovenčiny bol preložený v roku 2010 a do roku 2015 záujem o Katarstvo prekvitá vo všetkých svetadieloch. Katarstvo je Pravdou o Bohu. *Corascendea, Novodobá Katarská Parféta*

Viac čítania na tému Katarov:

<http://www.dhaxem.com/international.asp>